

Posudek na bakalářskou práci Moniky Hrabovské *Humanitární a vzdělávací projekty v Keni*

Téma bakalářské práce je významné a aktuální.

Autorka zvolila tradiční členění práce na dvě části: část teoretickou a část praktickou. V teoretické části, s oporou o relevantní zdroje, charakterizuje formy humanitární pomoci, popisuje Humanitární chartu a podává výčet problémů rozvojových zemí.

Druhá část (od s. 29) je označena jako část praktická, což však z větší části neodpovídá jejímu obsahu. Autorka zde nevychází ze svých zkušeností, ale opírá se opět o internetové a jiné zdroje, které víceméně pouze cituje, nijak hlouběji neanalyzuje ani nekomentuje. Nejde tedy ani o teoretickou analýzu dokumentů.

V této části práce není patrné, o jaký typ citací se jedná. Nejsou zde označeny přímé citace (viz kapitola 4.3.1. Problémy Keni z pohledu cestovatelů). Citace jsou navíc příliš dlouhé (viz předcházející odkaz), některé citované materiály, i když jsou samy o sobě zajímavé, by bylo vhodnější zařadit do přílohy. (Viz nepojmenovaná, mimo kontext umístěná tabulka cen základních potravin a dalších životních nákladů nebo úplné znění výroční zprávy projektu Afrika Africe.)

Jako praktickou (výzkumnou) část je možno označit až kapitolu 6 (od s. 58), kde autorka popisuje dva průzkumy, které formou rozhovoru provedla jednak se sedmi humanitárními pracovníky, jednak s pěti rezidenty filadelfského ghetta. Zde je možno jen litovat, že autorka nevyužila své vzácné příležitosti s těmito lidmi hovořit a lépe nerozpracovala baterii otázek a nezískala tak více relevantních informací. Takto jsou závěry, zvláště z druhého průzkumu, spíše formální.

Velmi specifický problém tvoří jazyková úroveň práce. V částech, které autorka koncipovala bez opory o české zdroje, připomíná jazyk cizince, který sice „umí“ česky, ale neovládá specifické výrazy a nemá jazykový cit rodilého mluvčího. (Viz výrazy jako *svévlastní pomoc* – úvodní hypotézy a s. 65; *románští katolíci* – s. 30; *věk do žití* – myšleno věk, kterého se lidé dožívají – s. 32; *dolní dýchací infekce* – s.32 atd.).

Zkomolení jazyka vede často až k nesrozumitelnosti textu nebo jeho téměř komickému vyznění. Zde jen dva příklady za všechny:

Slumy v Keni jsou charakteristické vysokou mírou sociálních problémů, včetně rodinných sporů, a nedostatečného povědomí o společenských tématech, který se projevuje vysokým počtem těhotenství nezletilých dívek... (s. 48);

...děvčata jsou provdána v útlém věku nějakému staršímu mládenci... (s. 34).

V práci jsou také pravopisné a gramatické chyby (viz např. RnDr, Česká Republika. Philadelphské ghetto). Věty v souvětích, hlavně vedlejší věty, nejsou často oddělovány čárkami.

Jsou zde rovněž věcné nesrovnalosti. Např. na s. 35 autorka píše, že největší slum v Africe je Soweto, aby se na s. 37 objevila informace, že největším slumem v Africe je Kibera. Nebo. V kapitole 3, na s. 18 je Gruzie zařazena jednou do asijských a jednou do evropských zemí.

Práce obsahuje i čistě formální nedostatky. Citace internetových a časopiseckých zdrojů nejsou podle normy a několik posledních stran textu není očíslováno.

Závěr

Po stránce obsahové hodnotím práci stupněm *dobře*.

Z hlediska jazykového zpracování je nutno práci podrobit důkladné korektuře.

Doc. PhDr. Miroslava Váňová, CSc.